

jo meget store Beløb, der udbetales til disse Officerer. Jeg skal saaledes nævne, at en Officer til en Tjenesterejse til England paa 2—3 Uger har brugt 1,400 Kr., han har altsaa rejst saa flot, at han har brugt ca. 70 Kr. daglig; der er vist intet almindeligt Menneske, der kan rejse saa flot, at han har Raad til at give 70 Kr. ud daglig; men naar man rejser for Krigsministeriet, behøver man ikke at spare paa Skillingen; der er jo Penge nok at tage af. For øvrigt tror jeg slet ikke, at vi behøve at sende vore Officerer til Udlandet for der at lære noget; vort Hærvæsen bliver lige godt eller lige daarligt, enten vi anvende disse Penge eller ej.

Den ærede Ordfører berørte Bevillingen til Papir og Skrivematerialer, den staar paa et enkelt Sted paa Finansloven opført til 40,000 Kr., men det er langt fra alt, hvad der bruges; thi i Statsregnskaberne og Statsrevisionens Betænkning vil man finde disse Udgifter rundt omkring paa hele Budgettet, og jeg tror ikke, at jeg overdriver, naar jeg siger, at vor Hær bruger aarlig 100,000 Kr. til Papir og Skrivematerialer. Det lyder utroligt, og man kan næsten ikke tænke sig, at vor lille Hær kan faa Tid til at overmale og bruge saa meget Papir. Vi have derfor foreslaaet en Nedsættelse, og vi have ikke troet det nok, som Udvalgsflertallet har gjort, at nøjes med at tale med Ministeren om Sagen. Det eneste rette er virkelig at gaa fra Ord til Handling og foretage en Nedsættelse, det er den tydeligste og bedste Maade, hvorpaa man kan tilkendegive Administrationen, at man ønsker Besparelser paa dette Omraade. Ingen kan være gladere ved det end selve Hæren og de ulykkelige Mennesker, der sættes til at skulle overmale alt det Papir. Det vil sikkert være en stor Lettelse at faa noget mindre Papir, saa ville de heller ikke faa saa meget at beskrive og opbevare. Vor Hær, tror jeg, vil være lige saa kampdygtig derfor, som den er nu. — Den ærede Ordfører nævnedes saa en lille Bevilling vedrørende nogle Skydeskiver, der skulle købes af de københavnske Skytteforeninger. Den ærede Ordfører undlader aldrig, hvor Lejlighed gives, at fortælle, at her staar han som Ordfører for hele Folketinget; det er ham ikke nok, at man skal vide, at han staar som Ordfører for 99 foruden sig selv; men hvor han kan sige: Her er ogsaa Socialdemokraterne med, her er jeg Mand for det hele, der lader han ikke Lejligheden gaa ubenyttet hen til at konstatere det. Det synes, at Venstre

føler sig paa trygge og gode Veje, blot det kan konstatere, at Socialdemokratiet er med, saa mener man, at man har Ryggen dækket, og at der er Fred og ingen Fare. Jeg tror, at det store Flertal paa 100 Mand skulde lægge deres Politik mere an paa netop at faa Socialdemokratiet med, og det vilde det ogsaa let kunne faa, naar det blot vilde føje sig efter os og tage mere Hensyn til vore Forslag. Det vilde vist være til deres Fordel; de vilde føle sig langt, langt mere fri og deres Samvittighed mere frelst, naar de en Gang skulde ud og aflægge Regnskab for Vælgerne. Jeg vil for øvrigt sige, at naar vi gaa med til at bevilge disse 1,500 Kr., er det ikke af Kærlighed til vort Militærvæsen, men nærmest af Hensyn til de københavnske Skytteforeninger. De have en Gang anskaffet dette Materiel, have ikke længere Brug derfor og ville sælge det til en meget billig Pris.

Vi have dernæst stillet et Forslag om, at en Bevilling paa 2,400 Kr. til Brevduer skal udgaa. Tidligere fandtes disse Fugle rundt om paa Budgettet. Landbrugsministeren havde sine Brevduer. Marineministeren holdt ogsaa Brevduer, og Krigsministeren havde sine. Nu synes Landbrugs- og Marineministeren at have afskaffet Brevduerne, de have ikke længere disse Korps. Men derimod har Krigsministeriet endnu Brevduer som et af de Korps, hvoraf vor Hær bestaar. Hvad Gavn de skulle gøre, hvortil de skulle bruges, ved jeg ikke, men jeg ved, at de koste 2,400 Kr. Vi finde disse Penge meget uheldigt anvendte og foreslaa derfor at stryge Bevillingen til disse Brevduer. Krigsministeriet har før haft noget andet, nemlig Krigshunde. Det var Bahnsøn, der faldt paa, at man skulde holde dem; de skulde tjene som et Led i vort levende Værn. Vi fra Socialdemokratiets Side paatalte det urimelige i at anvende disse Penge, 7—8,000 Kr., til Krigshunde, og vi havde den Tilfredsstillelse at se, at vor Kritik har hjulpet, saa at Krigshunde forsvandt som et Led af den danske Hær. Vi haabe nu, at Brevduerne maa gaa samme Vej. — Jeg kommer dernæst til at omtale de meget betydelige Nedsættelser vedrørende Fæstningens Vedligeholdelse og Administration. Det er meget store Beløb, som foreslaas dertil. Vi have nu foreslaaet at nedsætte Administrationsudgifterne med 10,000 Kr. og Vedligeholdelsesudgifterne med 80,000 Kr., tilsammen 90,000 Kr. Jeg vilde ønske, det kunde være muligt at specificere disse Beløb, saa